

Як гэта было**АДРАДЖЭНЦЫ «АСАБЛІВАЙ ФАРМАЦЫІ»**

Кім жа былі тыя, хто ажыццяўляў «адраджэнскую дзейнасць» на акупаванай тэрыторыі? Згодна са спісам, асоба каштоўнай агентуры Абвера, створаная нацыянальная структура, як ужо гаварылася, узначалілі падрыхтаваныя ў яго нетрах кадры.

З матэрыялаў следчага аддзела Наркамата дзяржаўнай бяспекі БССР: «Радаслаў Астрыкоў, прэзідэнт Беларускай цэнтральнай рады, вызначаны змэншальца палітычных поглядаў, быў членам Камуністычнай партыі Заходняй Беларусі, у 30-х супрацоўнічаў спачатку з польскімі ўладамі, затым з немцамі, да снежня 1943 года, да моманту стварэння Беларускай цэнтральнай рады, працаваў на чачыналі ў Мінскай акрузі, бургамістрам Бранска, Смаленска, Магілёва.

Іван Ермачэнка, кіраўнік Беларускага корпуса самааховы, асабісты дарадца Вільгельма Кубэ, раней узначальваў Беларускаю самапомач у Празе.

Уладзіслаў Казлоўскі, рэдактар «Беларускай газэты», прыбыў у Мінск з Германіі ў жніўні 1941 года з адмысловымі паўнамоцтвамі германскага міністэрства прапаганды.

А шчыра хрысціянскі дэмакрат Ксэндз Вінцэнт Гадлеўскі, іншыя прадстаўнікі беларускай эміграцыі.

У шэрагі адраджэнцаў уплісці людзі адмысловага складу і асаблівай фармацыі.

3 шыфрарама спецгрупы «Мсціўцы» ад 1 мая 1944 года: «У Кушалю і Арсеневай мы вельмі зацікаўлены, таму прымяце ўсе меры да захопу іх жытвы. Толькі пры неагачымасці захопу жытвы, калі ўсе меры да гэтага будуць вычарпаныя, дайце ўказанне фізічна іх знішчыць».

З чым была звязана такая асабліва ўвага да персону Кушалю — начальніка Беларускай краёвай абароны? Ці толькі з адплатнай за ваенныя злычынствы? Ці з чымсьці яшчэ? СМЕРШ жа наостаўвае на захале гэтай сямейнай пары жытвы.

Як сведчаць матэрыялы пад графам «Зусім сакрэтна», яны з'яўляліся агентамі НКВС.

(Заканчэнне. Пачатак у нумары за 12 сакавіка.)

КАЛАБАРАНТЫ. ЦАНА АДРАДЖЭННЯ

Зусім сакрэтна, май, 1940 год.

З характарыстыкі Кушалю Франца Вікенцьевіча: «Завербаваны ў якасці агента НКВС у лістападзе 1939 года для «распрацоўкі» па-антысавецку настроеных асоб сярод военнапалонных Старабелскага лагера... Як інфарматар зарэкамандаваў сябе як талкова, ведаючы нашу работу. У ходзе досьледу выказаў рашучасць да выканання больш адказных нашых даручэнняў». А 15 снежня 1941 года імя Франца Кушалю з'яўляецца ўжо ў загадзе Мінскай гарадской паліцыі ў якасці... начальніка паліцэйскай школы. Затым — імя імя Франца Кушалю з'яўляецца ўжо ў загадзе Мінскай гарадской паліцыі ў якасці... начальніка паліцэйскай школы. Затым — імя імя Франца Кушалю з'яўляецца ўжо ў загадзе Мінскай гарадской паліцыі ў якасці... начальніка паліцэйскай школы.

Прыняцце прысягі на вернасць рэйху членамі СБМ.

шчодрай: мэбляваная кватэра, прыслуга, рэгулярны паёк, які быў несупастаўны з тым, што мелі савецкія афіцэры на перадавой, — мяса, крупы, цукар, кава, садавіна, зяроды ў рэйхсмарках, роўных 12 акупацыйным...

А што ж іншыя гаспадары? З данясення спецгрупы «Мсціўцы» ад 8 лістапада 1943 года.

«...Спецгрупу «Мсціўцы» было даручана аднавіць сувязь з Кушалем. З гэтай мэтай да яго была паслана сувязная «Арлова». Заішоўшы 6 лістапада ў сем раніцы ў дом Ф. Кушалю і Н. Арсеневай, заспяла іх дома. У гэты час пара Кушалю не прыняла сувязню і папрасіла праз пакаёўку зайсці да іх праз дзве гадзіны. Праз дзве гадзіны «Арлова» сустрэла тая ж пакаёўка і папярэдзіла, што яна падслухала размову Кушалю і Арсеневай пра тое, што яны дамовіліся затрымаць сувязню і здаць яе СД».

Напэўна, хацелі, выжыць. У перыяд рэпрэсій толькі ў Беларусі пацярпела больш за 600 тысяч чалавек, але нягледзячы на гэта, насельніцтва ў большасці свабодна ўзнікла на абарону краіны, здраднікамі сталі нямногія. Выжыць хацелася і мірных жыхарам, якіх знішчалі карнікі Беларускай краёвай абароны пад кіраўніцтвам Кушалю. Яму ж і Арсеневай пашанцавала. У 1944 годзе ім удалося выехаць у Германію. Іншым пашанцавала менш. У сакавіку 43-га пры загадкавых абставінах быў знішчаны супрацоўнік германскага міністэрства прапаганды Фабія Акіначыц, які прыбыў у Мінск з чарговай інспекцыяй. Тады па горадзе папаўзілі чуткі аб перададзенай ўлады сярод лідараў беларускіх арганізацый. І гэта было не беспадстаўна. Па абвінавачванні Акіначыц у 1942 годзе немцы пакаралі смерцю яго найбліжэйшага паплечніка

Ксэндза Вінцэнта Гадлеўскага. Па даносе Акіначыца пагроза навісла і над Іванам Ермачэнкам, кіраўніком Беларускага корпуса самааховы, асабістым саветнікам Кубэ. Высокапастаўленаму патронну удалося выратаваць сваёй падапечнага. У 1943 годзе Ермачэнка тэрмінова пакінуў Беларусь, і як аказалася, назаўжды — выехаў у Прагу. Акіначыц, відаць, такім чынам расчысціў сабе шлях на Алімп Беларускага адраджэння. Але ў сакавіку 1943 года на кватэры свайго найлепшага сябра, рэдактара «Беларускай газэты» Уладзіслава Казлоўскага, яго забілі. Праз некалькі месяцаў забілі і самога Казлоўскага... Ці была гэта барацьба за ўладу праз дзве гадзіны. Праз дзве гадзіны «Арлова» сустрэла тая ж пакаёўка і папярэдзіла, што яна падслухала размову Кушалю і Арсеневай пра тое, што яны дамовіліся затрымаць сувязню і здаць яе СД».

Напэўна, хацелі, выжыць. У перыяд рэпрэсій толькі ў Беларусі пацярпела больш за 600 тысяч чалавек, але нягледзячы на гэта, насельніцтва ў большасці свабодна ўзнікла на абарону краіны, здраднікамі сталі нямногія. Выжыць хацелася і мірных жыхарам, якіх знішчалі карнікі Беларускай краёвай абароны пад кіраўніцтвам Кушалю. Яму ж і Арсеневай пашанцавала. У 1944 годзе ім удалося выехаць у Германію. Іншым пашанцавала менш. У сакавіку 43-га пры загадкавых абставінах быў знішчаны супрацоўнік германскага міністэрства прапаганды Фабія Акіначыц, які прыбыў у Мінск з чарговай інспекцыяй. Тады па горадзе папаўзілі чуткі аб перададзенай ўлады сярод лідараў беларускіх арганізацый. І гэта было не беспадстаўна. Па абвінавачванні Акіначыц у 1942 годзе немцы пакаралі смерцю яго найбліжэйшага паплечніка

альбо ж пад пагрозай быць сажаным у рабства ў Германію.

Сталіну, Молатаву, Антанаву, Са звадок, якія паступілі ў НКВС СССР. Зусім сакрэтна. «У Мінскай, Слуцкай і шэрагу іншых акруг фарміруюцца так званая «Беларуская краёвая абарона». Мабілізацыя ажыццяўляецца шляхам налётаў на вёскі, дзе праводзіцца павальная аблава. Уведзена сістэма заложнікаў, па якіх семі тых, хто ўхіляецца ад мабілізацыі, адраўляюцца ў спецыяльныя лагеры».

Гэтае ноу-хау ад Кушалю, правадзя Беларускай краёвай абароны. Па такой жа сістэме фарміравалі і іншыя беларускія арганізацыі.

належаў влікі штраф. Аб вышэйшай адукацыі гаворкі наогул быць не магло. У планы немцаў гэта не ўваходзіла. Але і гэтая сістэма адукацыі неўзабаве развалілася з-за неапаўнаважанага акупацыйнага ўладам. На фронце усё пайшло не так, Чырвоная Армія наступала. Можа, беларусы атрымалі магчымасць фарміраваць нацыянальную самасяддасць, думачь з пазіцыі нацыянальных інтэрэсаў?

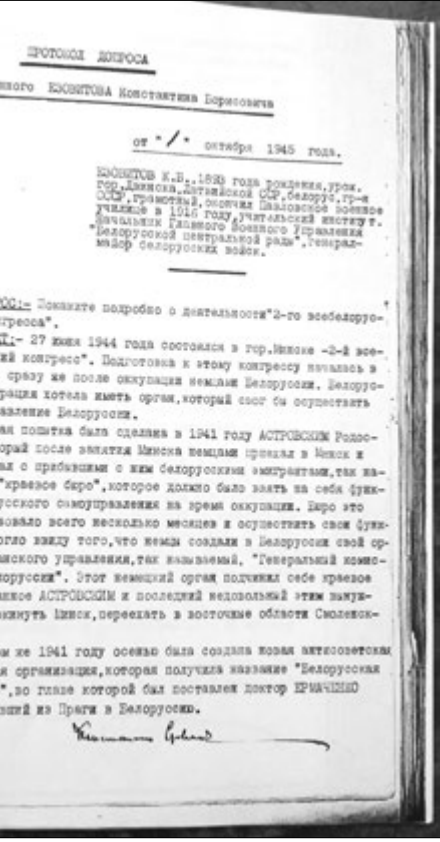
З рэкамендаваных Саюзам Беларускай моладзі аб'явазкоў тэм для абмеркавання на школьных занятках для ўсіх курсай і збораў арганізацыі на 1943 год. «Чаму Германія з'яўляецца нашым сябрам і апекуном?» «Жыццяцян А. Гітлера».

ПЛАТА ЗА ВЕРНУЮ СЛУЖБУ

Якая ж была цана «нацыянальнага адраджэння»?

Беларускія арганізацыі атрымалі права выдаваць на акупаванай тэрыторыі газеты і часопісы на беларускай мове: «Беларуская газета», «Пагоня», «Беларускі голас», «Новы шлях», «Беларус на варце» і іншыя, чыя дзейнасць ажыццяўлялася толькі па ўзгадненні з новымі гаспадарамі. Іх змест — суцэльнае рабалецтва перад немцамі. Яго няма больш сярод нас. Генеральны камісар Вільгельм Кубэ быў адным з найлепшых, самых шчырых сяброў, які думаў і казаў так, як кожны беларускі нацыяналіст...»

Магчыма, беларусы атрымалі права на паўнаважнасць адукацыю на роднай мове? У перыяд з 1942-га па 1943 год на акупаванай тэрыторыі пачалі стварацца чатырохгадовыя і сямігадовыя школы. Больш за ўсё іх было створана ў Мінскай акрузе — каля 600, у Глыбоцкай, Баранавіцкай і Вілейскай — па 400. Немцы вельмі сачылі за тым, каб дзеці наведвалі школу, і зусім не з гуманных меркаванняў; была асцярога сыходу насельніцтва ў партызаны, усё павінны быць наведваюць. За ненавядванне

Матэрыялы досьледу К. Езавітава.

«Чаму жды і бальшавікі з'яўляюцца нашым смротным ворагам?» «Што дала нам Германія і яе правадыр Адольф Гітлер?» І усё ў такім духу.

Існуе думка і аб калгасным раі пры немцах. Восенню 1941 года немцы ў мэтах хуткага збору ўраджаю сапраўды захавалі ранейшую калгасную сістэму. Часу на рэарганізацыю няма, трэба было карміць армію. Новы парадок уводзіўся з 16 лютага 1942 года, калі сістэма калектывных гаспадарак скасоўвалася, зямля пераходзіла ў падпарадкаванне германскай сельгасуапраўлення, яна павінна была апрацоўвацца сялянскімі суполкамі пад кіраўніцтвам

упраўляючых. Як яны функцыянавалі, у шыфрроках у Цэнтральных штаб партызанскага руху (РДАСПГ, Ф. 69. Спр. 19122): «...Нормы прызначэнняў у кожнай вобласці па волі мясцовых улад, а плата настолькі нізкая, што не мае значэння. У многіх жа галінах ні грошы, ні боны наогул не выдаюцца. Абавязковыя пастаўкі: 60% ураджаю ўсіх сельскагаспадарчых прадуктаў; малака 500 л; з каровы; яек — 35 штук з курыцы; мяса — 50 кг з кожнага двара, незалежна ад колькасці жывёлы. За невыкананне — публічная лупцоўка ці расстрэл за сабатаж і ўхіленне ад выплаты падаткаў (падатак складае ад 120—180 рублёў)». У лепшым выпадку адбіралі кароў, курэй, іншую жывёнасць, пра што казаў у сваіх прызнальных паказаннях і Усевалод Родзька: «... У канцы 1941 года ў горадзе (Віцебску) ў наяўнасці знаходзілася 750 кароў, да паловы 1943 года засталася 150, забой жывёлы самімі жыхарамі быў пад пагрозай сурогава пакарэння забаронены. Па вобласці становіцца яшчэ горшэй: пад маркэй забеспячэння жывёлай ад партызан акупанты забралі з калгасаў больш за 80% жывёлы і амаль усіх коней».

Цана ж за гэтыя «добра» — верная служба нямецкім гаспадарам: на рахунок батальёна СС, створанага адраджэнца Барысам Рагуляй, яго яшчэ хрысцілі «эскадронам смерці», звесты ў Навагрудскім гета, спаленыя вёскі Таргуны, Рачная, Дзедзіна, Несцераўшчына, Старына разам з жыхарамі, уздел у складзе 30-й дывізіі СС

у падаўленні Варшаўскага паўстання. Карныя аперацыі Беларускай краёвай абароны пад кіраўніцтвам Францішка Кушалю, якія вызначалі асабліва жорсткасцю. Вынік дзейнасці бургамістра Родзькі толькі ў Віцебску — чатыры лагеры смерці, са 180 тысяч жыхароў каля 20 тысяч саганна ў Германію, 70 тысяч жыхароў расстраляна... У дакументах чытаем і пра дзейнасць Саюза Беларускай моладзі. Так, Міхаіл Ганько, кіраўнік СБМ, выступаючы перад «плечнікамі» на базарнай плошчы ў Маладзечне вясной 44-га, заявіў: «Праз пагоду свайго існавання СБМ узяў у свае рукі зброю, каб біць ёю жыдоў

і бальшавікоў. Добраахвотніцкі роты СС, ваенна-дапаможныя службы ў нямецкім войску, уздел у самаахове — вось тое, што канкрэтна ўнёс СБМ у агупнаўрапейскую ваіну».

Многія з тых, хто працаваў на ніве нацыянальнага адраджэння і каму ўдалося пазбегнуць адплатны спецгруп «СМЕРШ», засталі верныя сваім калабаранцкім прынцыпам. Францішак Кушалю ўзначаліў новае войскае фарміраванне — штурмавую бригаду СС «Беларусь». Бригада брала ўзел у баявых дзеяннях супраць саюзных амерыканскіх войскаў, але ўжо 30 красавіка 1945 года здалася ў палон. Яе члену размясцілі ў лагеры для інтэрніраваных у Рэгенсбургу. Але і тут Кушалю знайшоў сябе — ужо амерыканскай адміністрацыяй быў прызначаны начальнікам лагера... Дзейнасць калабарантаў, дакладней, іх зверствы, Нюрнбергскім трыбуналам былі прызнаныя злычынствамі, у многіх краінах іх прыраўнялі да ваенных злычынцаў. У Наварэгіі з 4,5 мільёна жыхароў за супрацоўніцтва з фашыстамі асуджана 100 тысяч чалавек, 1 тысяча расстраляна. У Францыі ўсіх, хто супрацоўнічаў з фашыстамі, пазбавілі грамадзянства. У СССР ступень віны вызначалася па прычыне датычнасці да рэпрэсій у адносінах да мірных жыхароў. Таму, многія з тых, хто калісьці славу фашысцкім рэжым, атрымаўшы розныя пакарэнні, працягвалі вышываць мару аб нацыянальным адраджэнні, якое яны прынясць народу пад бел-чырвона-белымі сцягамі і ў духу ранейшай ідэалогіі.

І пра гэты сімвал «свабоды». Хтосьці шукае доказы прысутнасці сцягоў падчас спальвання вёсак, пры пакарэнні мірных жыхароў, апаніруючы, што вышываліся яны толькі на адміністрацыйных будынках. Фашысты таксама не выносілі свае сцягі, калі тварылі зверствы, але пад імі яны прынеслі народам Еўропы смерць і разбурэнні, які і пад б-ч-б сцягам немцы бласлаўлялі калабарантаў на генацыд супраць уласнага народа прымаючы прысягу на вернасць «вялікаму правадыру».

Спецгрупамі «СМЕРШ», у тым ліку спецгрупы «Мсціўцы», да сакавіка 1945 года на тэрыторыі Усходняй Еўропы было затрымана 169 актывных дзеячў нацыяналістычных фарміраванняў, 38 агентаў нямецкіх разведвальных арганізацый.

Наталія ГОЛУБЕВА, кандыдат гістарычных навук.

K@ТНТНЕНТЫ

У АБДЫМКАХ «СПРУТА» Як італьянская мафія зарабляе падчас пандэміі?

У Італіі пачаўся буйны судовы працэс над мафіяй. Злычынны «спрут», як стварыў рэалізаваў сістэму, з дапамогай якой атрымаў не менш чым 55 мільярдаў еўра ў выглядзе субсідый на фермерства, што выздзяляюцца Еўрасаюзам.

На лаве падсудных — 97 абвінавачаных, разбіральніцтва будзе доўжыцца каля года, паведамляе Politico. Суду неабходна будзе заслухаць да тысячы сведкаў, частка з якіх гатовая парушыць амерту — так званы «кодэкс гонару» італьянскай мафіі, згодна з якім даносі і сведчанні ўнутры клану недапушчальныя. Як крымінальныя «карпарацыі» зарабляюць падчас пандэміі?

Крымінальнае трыя

Паводле даных паліцэйскай службы Еўрасаюза Europol, у цэлым на тэрыторыі ЕС дзейнічае каля паці тысяч арганізаваных злычынных груповак. Як вынікае з даклада італьянскага даследчага цэнтра Transcrime, прывесчанага міжнароднай злычыннасці, іх прыбытак складае каля 110 мільярдаў еўра ў год.

Паводле даных Transcrime, найбольшы частку гэтай сумы (28 млрд еўра ў год) злычынцы зарабляюць гандлем наркотыкамі. Усё больш прыбытковым бізнесам становіцца і падатковае махлярства, у прыватнасці крымінальныя схемы з ПДВ. Да іншых відыў нелегальнай дзейнасці адносяцца гандаль людзьмі, кантрабанда і незаконны гандаль тытунавымі вырабамі і зброяй, адзначае Deutsche Welle.

Большая частка вырочаных грошай «адмываецца» праз легальныя кампаніі: такія фірмы размешчаны, у першую чаргу, на поўдні Італіі, дзе арганізаваная злычыннасць мае глыбокі карані, а таксама ў найбуйнейшых еўрапейскіх партах і прыгранічных рэгіёнах ЕС. У тройку найбуйнейшых італьянскіх мафіёзных структур

тур уваходзяць неапалітанская «Камора», сіцылійская «Коза настра», а таксама груповак «Ндрангета» з рэгіёна Калабрыя. Варта адзначыць, што апошняя лічыцца адным з найболей багатых і ўплывовых злычынных клану ў свеце і, акрамя Еўропы, дзейнічае на тэрыторыі Паўночнай і Паўднёвай Амерыкі, заўважае Deutsche Welle.

Кожная з крымінальных сетак аб'ядноўвае некалькі сем'яў, у руках якіх знаходзіцца велізарныя рэсурсы. Паводле ацэнкі італьянскіх праваахоўных органаў, прыбытак адной толькі «Ндрангета» складае каля 50 мільярдаў еўра. Зрэшты, значная частка гэтай сумы прыпадае на даход ад інвестыцый групойкі ў легальны — напрыклад, будаўнічы і рэстаранны — бізнэс.

Лічыцца, што мафія аказвае моцны ўплыў на рэгіянальныя ўлады ў Італіі. Заклікае членаў груповак да адказнасці часта няпроста з-за ўплыву клану на мясцовыя суддзі. Акрамя таго, большасць з рабніцкаў сферы праваасуддзя адмаўляецца працаваць у раёнах, якія кантраляюцца мафіяй.

Суд у бункеры

Цяперашні гучны судовы працэс над калабрыскай мафіяй (ндрангета) праходзіць у мястэчку Ламецыя-Тэрма. Пасяджэнне праводзіцца ў спецыяльна ўзведзеным будынку бункернага тыпу — на выпадку нападу баявікоў, якія засталіся на волі. На лаве падсудных апынуліся сябры і верхаводы двух найбуйнейшых калабрыскай клану: Батанэзі і Бантэмпа Скаві. Сярод іх меркаваны бос адной са злычынных карпарацый Себасцяна Бантэмпа, яго падручныя Блондзі і Віта Карлеоне.

У загадзе аб арышце гаворыцца, што кланы «характарызуецца моцнымі сямейнымі вузамі, гвалтам і жорсткасцю». Атабарыліся і дзейнічаюць абедзве арганізацыі ў вёсцы Тартарычы. У 1980-я і 1990-я гады сем'і вялі паміж сабой ваіну

за тэрыторыю, у выніку якой загінула больш за 40 чалавек. Аднак пазней ім удалося заключыць мір, а затым варагуючыя кланы і ўвогуле стварылі і пачалі выкарыстоўваць агульную схему махлярства.

Абвінавачанне спадзяецца не толькі асудзіць бандытаў і іх хаўрусныкаў з мясцовых адміністрацый і партыі, але і паказаць, як цесна крыміналітэт на поўдні паўвострава зросся з «добрапрыстойнымі» грамадзянамі і тымі, хто павінен з ім змагацца, адначыў эхрert.ru. У супрацоўніцтве з мафіяй абвінавачваюцца колішні сенатар, шэф паліцыі, мясцовыя чыноўнікі і бізнесмены. Іх арыштоўвалі не толькі на Апенінах, але і ў Германіі, Швейцарыі і Балгарыі. Расследаваннем кіраваў спецпракурор Нікола Гратэры, які вядомы таксама і тым, што пастаў сваіх 60 гадоў праху пад папаянай аховой паліцыі.

Слуханні пачаліся на мінулым тыдні. У суддзі сышла цэлая гадзіна толькі на пералічэнне іменна бандытаў і іх памагачы, якія абвінавачваюцца ў цэлым «букец» злычынстваў, уключаючы гандаль наркотыкамі і жывым таварам, махлярства, рэкет, стварэнне падстаўных кампаній і многае іншае.

Раскрадальнікі фондаў

Пералічваючы ўчыненыя абвінавачанымі злычынствы, суддзя згадаў і раскраданне дапамогі Брунэла, назваўшы яго «каласальным махлярствам, якое заключаецца ў раскрадванні датацый Еўрасаюза ў велізарных маштабах і даведзена да дасканаласці». Сенатар Марыяла Джыаруа, які шмат гадоў змагаецца з аргзлачыннасцю, выказаў надзею, што ў ходзе працэсу ўдасца выявіць механізм гэтай аферы агупнаўрапейскага маштабу. Ён таксама звярнуў увагу на змену падходу судовага аргзлачыннасцю, выказаў надзею, што ў ходзе працэсу ўдасца выявіць механізм гэтай аферы агупнаўрапейскага маштабу. Ён таксама звярнуў увагу на змену падходу судовага аргзлачыннасцю, выказаў надзею, што ў ходзе працэсу ўдасца выявіць механізм гэтай аферы агупнаўрапейскага маштабу. Ён таксама звярнуў увагу на змену падходу судовага аргзлачыннасцю, выказаў надзею, што ў ходзе працэсу ўдасца выявіць механізм гэтай аферы агупнаўрапейскага маштабу.

Мафія і бандыты ў Італіі.

такія супрацьпраўныя дзеянні кваліфікуюцца як злычынствы, учыненыя крымінальнымі арганізацыямі. Гэта значыць, што яны трапляюць у сферу дзейня антыфаміёзных законаў, вельмі жорсткіх на Апенінах. Асобным раскрадальнікам еўрапейскіх фондаў цяпер пагражае да 25 гадоў турмы.

Шмат хто ў Італіі сёння здаецца пытаннем, колькі з 13,5 мільярда еўра, якія Брусель выздзяляе ў найбліжэйшыя два гады на аднаўленне італьянскай эканомікі, трапіць у кішні мафіі? Докладнага адказу, натуральна, не ведае ніхто, аднак усё згодны, што страт вельмі шмат. Усім разумела, што на лаве падсудных аказалася далёка не ўся арганізаваная злычыннасць. Калабрыя — гэта толькі «мысок» італьянскага «бота», на паўднёвым захад ад якога знаходзіцца ўсім вядомая сваімі мафіёзнымі кланамі Сіцылія.

«Мы ў роспачы, таму што сітуацыя складалася вельмі драматычная, — заўважыў вядучы радыёстанцыі Radio Siani і барацьбіт з мафіяй Джузэпэ Скотанамілія. — Кланамі дасягнулі дасканаласці ў раскрадванні фондаў. Яны выдатна ведаюць, як, дзе і на каго трэба націснуць».

«Мафія выбірала кампаніі, чые пазіцыі лепш за ўсё падыходзяць для ўздзелу ў тэндарах фонду аднаўлення.

Зямля ў заложніках

Асноўны інструмент еўрапейскай аргпалітыкі — прамыя субсідыі, прызначаныя да плошчы палеткаў, якія апрацоўваюцца. Бок абвінавачвання сцвярджае, што падсудныя давалі хабар чыноўнікам, каб атрымаць інфармацыю аб тых участках зямлі, на якія ЕС не выдзеліў субсідый. Таксама мясцовыя ўлады дапамагалі пазбегнуць запытаў ад фермераў на субсідзіраванне гэтых тэрыторій.

Абадва мафіёзныя кланы заключалі фальшывыя дагаворы арэнды, прысвойвалі сабе зямлю, не займаючы сельскай гаспадаркай. Некаторыя заяўкі на субсідзіраванне былі пададзены на такія ўчасткі, якія не дазвалялі займацца фермерствам. У прыватнасці, сродкі былі выдзелены на тэрыторыю, якая належыць каталіцкай царкве, або на ўчастак, дзе будавалася чыгунка, адзначае gazeta.ru. Пасля серыі арыштаў трые з абвінавачаных сталі сведкамі — яны прадставілі наступным новыя доказы, якія сведчаць аб тым, што схема махлярства з субсідыямі ЕС рэалізоўвалася з 1990-х.

Упершыню ўлады краіны западаўраўлялі тым, што сродкі на сельскую гаспадарку ідуць не па прызначэнні, у 2012 годзе. Тады Джузэпэ Анточы, які ўзначальваў на той момант рэгіён Небродзі, даручыў праверці праверку і даць яму інфармацыю пра ўсіх грамадзян, якія запыталі субсідый. У 2016-м на Анточы быў дзейнічаны замах, які стаў самым гучным нападам на палітыка ў Італіі з 1990-х гадоў. Дарэчы, з тых часоў ён па-ранейшаму знаходзіцца пад дзяржаўнай аховай.

На мінулым тыдні Анточы наведваў судовае пасяджэнне ў Ламецыя-Тэрма. «Я хачу паглядзець у вочы тым, хто дзейска паддзяліў трымаў гэтую зямлю ў заложніках», — сказаў ён журналістам. Па словах Анточы, ахвярамі мафіі сталі не толькі Еўрасаюз і падаткапалачельшчыкі садружнасці, але таксама італьянскія жыхары —

Мафія і бандыты ў Італіі.

«Фермеры, маладыя людзі, якія хочучь адкрыць сваю справу, хочучь знайсці магчымасць застацца ў сваім родным горадзе».